

Skriftlig fremsættelse (10. april 2019)

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om en børne- og ungeydelse og lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter (Ligedeling og individuel indkomstafttrapning af børne- og ungeydelsen og ligedeling af den supplerende grønne check m.v.)

(Lovforslag nr. L 224)

Lovforslaget udmønter aftalen om ét samlet familieretligt system, som alle Folketingets partier står bag. Aftalepartierne er således enige om, at forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed fremover i udgangspunktet skal modtage halvdelen af børne- og ungeydelsen hver – uanset om de er samboende eller ikke er samboende og samtidig har en deleordning om barnet.

I dag udbetales ydelsen som altovervejende udgangspunkt til moderen – også i tilfælde, hvor der fx er aftalt en såkaldt 7-7 ordning for barnet. Reglerne, der stammer helt tilbage fra 1986, har med rette været kritiseret ud fra et ligestillingsmæssigt perspektiv. Derfor igangsatte regeringen et omfattende analysearbejde, hvor en række ministerier og styrelser m.v. har bidraget i teknisk og faglig henseende, for at undersøge mulighederne for at ændre reglerne.

De foreslåede regler indebærer, at ydelsen – tilsvarende de svenske udbetalingsregler om ”barnbidrag” – som udgangspunkt udbetales med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehavere, hvis de har fælles forældremyndighed over barnet. Det vil sikre, at forældremyndighedsindehavere ligestilles i relation til udbetalingen af børne- og ungeydelse, og at udbetalingsreglerne i højere grad tager højde for nutidens familiemønstre.

Desuden understøtter de foreslåede udbetalingsregler familier, der kan løse uenigheder selv. For forældremyndighedsindehavere, der ikke bor sammen, men som deler de forpligtelser, der følger med et barn, vil udgangspunktet således være en ligedeling af ydelsen, men forældremyndig-

hedsindehavere kan – hvis de er enige – vælge, at hele ydelsen skal udbetales til den ene.

Herudover kan udbetalingen ske til den ene forældremyndighedsindehaver, hvis den ene forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne. På den måde skabes gode forudsætninger for, at forældremyndighedsindehavere selv tager ansvar for familien, men samtidig tages der hensyn til de tilfælde, hvor forældremyndighedsindehavere ikke kan nå til enighed.

Samtidig vil forslaget om individuel indkomstafttrapning imødekomme den kritik, der har været af, at ægtefæller og ugifte samlevende ikke behandles ens efter de gældende regler.

Det har bl.a. givet anledning til kritik, at der sker indkomstafttrapning for et ugift samlevende par, hvor moderen – der typisk får børne- og ungeydelsen udbetalt – er højt lønnet, mens der normalt ikke vil ske indkomstafttrapning, hvis kun faderen har indkomst over topskattegrundlaget, fordi han sjældent er ydelsesmodtager.

Den supplerende grønne check gives i dag fortrinsvis til barnets moder efter regler, der svarer til de gældende udbetalingsregler i lov om en børne- og ungeydelse. Derfor foreslås det at ændre udbetalingsreglerne for supplerende grøn check, der gives for op til to børn.

De nye regler foreslås at skulle træde i kraft den 1. januar 2020.

Af hensyn til, at lovforslaget kan vedtages i god tid inden ikrafttrædelsen af de nye regler, fremsættes lovforslaget i denne samling, idet det ikke været muligt at fremsætte forslaget tidligere, da det lovforberedende arbejde har vist sig mere omfattende og tidskrævende end hidtil forudsat.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.